

1990 – 2015

25 rokov
Slovenskej spoločnosti
priateľov Francúzska
a frankofónneho sveta

25 ans
de l' Association
Slovaque des Amis
de la France et de la
francophonie

Úvod: Milí priatelia!

Spomínať dnes na to, ako sme začínali v Topolčanoch zakladať Spoločnosť priateľov Francúzska a frankofónneho sveta pred 25 rokmi, vyvolá určite u mnohých úsmev. Bolo to v čase, kedy celá naša spoločnosť žila v eufórii veľkých zmien. Ako to bolo vtedy a dnes? Dnes stačí jedno kliknutie na internete a otvorí sa nám hociktorý kút vo svete. Vtedy sme krvopotne hľadali kontakty, kto by nám pomohol. Písali sme a písali, čakali a čakali, kto sa nám ozve. Z našej korešpondencie s Francúzskom by bol knižný seriál. Dnes máme svoju web stránku (www.sspf.sk) s fotodokumentačnou galériou, pozvánky už nemusíme roznášať osobne, aby sme ušetrili náš čas a poštovné... Náš miniatúrny prvý klub sa rekonštrukciami zmenil na komfortnejší.

Veru, dnes je všetko iné! Niečo je ľahšie, niečo je ťažšie. Informácie sú oveľa dostupnejšie, rýchlejšie, máme mnoho kontaktov vo Francúzsku aj na Slovensku. Na cestu už nepotrebujeme trojaké peniaze (šilingy, marky, franky), nik nás nezdržuje na hraniciach, cestujeme len s platným občianskym preukazom... hoci na druhej strane ľudia sú dnes prirodzene náročnejší, chcú viac a kvalitnejšie. Boli sme skromnejší, hladní po poznaní, družnejší... Dnes sa pousmejeme nad tým, že sme sa často tlačili na našich zájazdoch do Francúzska v menších izbách aj na prístelkoch, autobus sme preťažovali množstvom slovenských potravín, aby nás zájazd vyšiel lacnejšie. Teraz už máme na to, aby sme degustovali francúzske špecialitky, dobré syry i vína... Ale čo nikdy nechýbalo a nechýba ani dnes na našich zájazdoch, je dobrá nálada a priateľská atmosféra. Tú nám môže hocikto závidieť. Veď priateľstvo máme aj v názve. Za tých 25 rokov sme si našli vo Francúzsku veľa priateľov, s ktorými máme spoločných množstvo krásnych zážitkov u nich aj u nás na Slovensku. Pravidelne chodia do nášho mesta. Autá či autobusy so značkou FR už nie sú jedinečnou atrakciou ako na začiatku.

Ani francúzština už nie je popoluškou medzi nami v klube. Nie je núdza o kvalitné učebnice, nemusíme si kopírovať učebné texty. Skôr

naopak. Vďaka darom z francúzskej ambasády a našim priateľom z Bry, Chelles, Mazingarbe, Blois, Astis, Tréssigneaux, Vendôme... máme bohatú knižnicu, ktorá slúži mladším i starším francúzštinárom. Ako učiteľka francúzštiny som vždy presadzovala v klube náročnejšiu formu vyučovania, a to recipročné výmenné pobyty s francúzskymi rodinami, besedy s Francúzmi a návštevy krajiny, ktorej jazyk sa učíme. Vďaka pochopeniu našich členov sa nám to úspešne darí.

Čo ma najviac teší je to, že sme v našom Francúzskom klube oiajstní priatelia. Našli sme si tu blízky, s ktorými trávime už celé roky spoločné dovolenky, víkendy, tešíme sa z úspechov našich študentov, ale i detí a vnukov, oslavujeme promócie, svadby našich najbližších, prežívame spoločne sviatky, životné jubileá, zabávame sa každoročne na našich plesoch... a stále nás to baví. Každý z našich členov, sympatizantov a rodinných príslušníkov prispieva k tomu, že naše vzťahy sa trvalo upevňujú, nestagnujú, pretrvávajú...

Od prvého stretnutia 16. februára 1990 som zrástla s touto Spoločnosťou nielen ja, ale celá moja rodina i moji priatelia. Ďakujem za pomoc všetkým bývalým aj terajším členom výboru, ako aj všetkým aktívnym členom, bez pomoci ktorých by naše výsledky neboli také, aké sú. Prajem všetkým našim členom veľa zdravia, nech nám to spolu vydrží aj na ďalšie roky. Veď vždy je ešte čo objavovať.

Ako sa zrodil Francúzsky klub v Topolčanoch?

VÍT ŠTEFANEC

ZAKLADATEĽ A 1. PREZIDENT SSPF V TOPOLČANOCH

Myšlienka a nápad vznikli ešte v r. 1989 počas môjho letného dovolenkového pobytu vo Francúzsku u môjho dobrého priateľa Reného Gatiana.

Raz večer v kruhu jeho priateľov pri oslave ich štátneho sviatku 14. júla pri rozhovore o Československu vyslovil otázku, či máme v Topolčanoch nejaký klub ľudí, ktorí sa zaujímajú o francúzštinu, nakoľko si myslel, že moja znalosť bola získaná v takomto nejakom spoločenstve. Samozrejme som povedal, že nič také sa u nás nenachádza a moje znalosti boli získané počas môjho niekoľkoročného pobytu v Brne, v úplne inom prostredí ľudí, ktorí boli frankofónni celou dušou. Vzhľadom k tomu, že som v tej dobe mal niekoľko listových priateľov vo Francúzsku a vo svete, môj vzťah ku francúzštine sa prehlboval. Reného myšlienka ma prenasledovala ďalej.

A tak, keď prišla v r. 1989 sloboda, dozrievalo aj moje rozhodnutie nájsť ľudí -priateľov, pre ktorých sú Francúzsko a francúzština srdcu blízke. Na začiatku roka 1990 som oslovil pani prof. Máriu Bobošíkovú, ktorú som spoznal z ME juniorov 1981 v stolnom tenise v Topolčanoch ako tlmočníčku francúzštiny. Môj nápad sa jej zapáčil a súhlasila, že aktívne podporí túto už našu spoločnú iniciatívu. Dohodli sme

sa, že podáme inzerát v topolčianskom Dnešku. Oslovil som pána riaditeľa Adlta v Základnej škole na sídlisku F, ktorý nám ochotne poskytol učebňu, aby sme sa mohli stretnúť s ľuďmi, ktorí nám budú srdcovo naklonení a prídu na prvé stretnutie.

V deň D 16. februára 1990 prišlo 22 mladých i starších francúzov, zväčša bývalých absolventov topolčianskeho gymnázia, kde kedysi pán profesor Chaternuch vyučoval francúzštinu. Ale prišli i mladí ľudia, ktorí sa chceli tento jazyk učiť, ale aj ďalšie dve učiteľky francúzštiny. Z tejto základnej skupiny, vzišli ľudia, ktorí pomáhali, ako sa dalo, pani Bernadeta Kálnayová, Jozef Blaško, Magda Galčíková, Jarka Godálová... Majka Nikolínyová-Mackovičová a Evka Naňová-neskoršie postupne prevzali žezlo prezidenta SSPF. Pribúdali ďalší, ako napr. Editka Kubinská, Peter Hatala, Gabika Tomaškovičová, Darinka Mišútová, Janka Križanovičová, Helena Bartošová,... ktorí pomáhali vo výbore, ako sa dalo. Rád chodím do Klubu, aj keď už nepracujem vo výbore.

Dnes môžem povedať, že to nebola márna práca. Som hrdý na to, že naša SSPF má veľa aktívnych členov, úspešne spolupracuje s Francúzmi a je významnou organizáciou v našom meste.

Spomienky bývalých prezidentov SSPF

ING. MÁRIA MACKOVIČOVÁ NIKOLÍNIOVÁ
2. PREZIDENTKA SSPF

Vznik SSPF sa udial pomerne v krátkom čase po Nežnej revolúcii. Treba sa vžiť do atmosféry tých čias pred 25 rokmi, keď mnohé veci boli pre nás úplne nové, nezvyčajné, keď sme boli plní eufórie a nádeje na novú budúcnosť.

Pri spomienke na prvé stretnutia členov klubu SSPF sa mi srdce zachveje radosťou. Tešili sme sa na každú hodinu francúzštiny pod vedením Mgr. Majky Bobošíkovej. Hodiny boli veľmi seriózne, ale pritom, čo sme sa nasmiali sami na sebe pri našej francúzskej výslovnosti, to vieme len my. Ako dcéra profesora Chaternucha, ktorý vyučoval kedysi francúzštinu v topolčianskom gymnáziu, som teraz ako dospelá inak vnímala tieto hodiny.

Keď sa po dvoch rokoch Vitko Štefanec vzdal funkcie prezidenta SSPF vzhľadom k situácii, že začal podnikáť a ja som bola zvolená za prezidentku, nastala pre mňa nová výzva. Boli to krásne časy! Okrem hodín francúzštiny sme sa často stretávali v našom klube a pripravovali sme rôzne akcie. V decembri to bolo napríklad stretnutie so Saint Nicolasom pre deti našich členov, ktoré väčšinou končilo „tanečkami“, kde sme sa

my, rodičia, bavili so svojimi deťmi. Okrem toho sa už začalo chodiť na rôzne kultúrne podujatia do Bratislavy, Nitry, ale aj do Rakúska. Trikrát do roka sme mávali veľkú schôdzu, kde sme vždy vítali nových členov. Lučievali sme sa neskoro večer. V tom čase nám už dobre fungovali tri krúžky francúzštiny: pokročilých viedla Majka Bobošíková, začiatočníkov Magduška Galčíková a deti Jarka Godálová. A to už boli rozbehnuté aj zájazdy za poznaním Francúzska a frankofónneho sveta.

Uplynulo veľa rokov od nášho začiatku, ale klub funguje ďalej. Stále sa radi stretávame, pribúdajú noví členovia, niektorí odchádzajú, ale zdravé jadro zostáva.

Stále sa tešíme na hodiny francúzštiny, na členské schôdze, zájazdy i kultúrne podujatia. Som veľmi rada, že klub pracuje, rozširujú sa aktivity aj spolupráca s inými organizáciami.

Prajem ešte veľa pohodových rokov našej SSPF, nech má stálych nadšencov pre prácu v klube a vyjadrujem merci aj našim francúzskym priateľom.

EVA NAŇOVÁ
3. PREZIDENTKA SSPF V ROKOCH 1994–2012

Vzťah k Francúzsku a frankofónnym krajinám som mala veľmi vreľý už od detstva, a tak som uvítala, keď v roku 1990 v Topolčanoch vznikla Francúzska spoločnosť. Členkou SSPF som sa stala krátko po jej vzniku a onedlho som už bola aj súčasťou výboru. Funkciu prezidentky som prebrala po Ing. M. Mackovičovej v r. 1994 a robila som ju dlhých 17 a pol roka. Základom činnosti SSPF boli kurzy francúzskeho jazyka a zájazdy.

Za nasledujúcich sedemnásť rokov prešla Spoločnosť veľkými zmenami. Obnovili sme naše plesy (1. ples sa uskutočnil v r. 1990 a potom 2. v poradí až r. 1995). Plesy sme organizovali najprv v školskej jedálni SOU, ale pre ich každoročný veľký úspech sme premiestnili akciu do Domu kultúry v Topolčanoch. Počet baviacich sa na našom Francúzskom reprezentačnom plese bol vždy vyšší a vyšší, často počet záujemcov prevyšoval možnosti sály, a tak sme ho premenovali na Grand bal.

Pripravovali sme ročne niekoľko zájazdov, hlavne do Francúzska. Prvýkrát sme boli v Paríži len s deťmi, čo bolo náročné. Prvý veľký zájazd bol do Lourdes s pobytom pri Stredozemnom mori pri Béziers, čo nám zorganizovala dcéra Valiky Miklovičovej Vierka Eychenne. Pravidelne sme chodievali na Azúrové pobrežie do Antibes a spoznávali sme nádherné francúzske zákutia. Bolo sa niekoľkokrát v Paríži, na zámkoch na rieke Loire, na Korzike, ale aj v Bretónsku, v Pyrenejách a vo Francúzskych Alpách. V roku 2005 sme sa zúčastnili v Slavkove pri Brne na 200. výročí Bitky troch cisárov. Priebežne sme organizovali zájazdy aj v blízkom okolí a tiež návštevy divadiel v Nitre, Bratislave,

v Rakúsku v St. Margarethen a Morbisch am See. Niekoľkokrát sme boli v kúpeľných mestách v Maďarsku – Eger a Ostrihom. Boli organizované aj mnohé výmenné zájazdy.

Počas dlhých rokov sme spoznali veľa Francúzov, ktorí nám pomáhali pripravovať zájazdy a stali sa neoddeliteľnou súčasťou nášho klubu. Blízky kontakt sme mali aj s Francúzskym veľvyslanectvom a Francúzskym inštitútom v Bratislave, ktorí nám darovali krásne francúzske knihy a učebnice. Boli sme spoluorganizátormi Francúzskeho šansónu a každoročne sme sa zúčastňovali recepcie pri príležitosti dobytia Bastilly v Primaciálnom paláci v Bratislave.

V roku 2005 sme mali významnú Konferenciu SSPF, kde sme si odsúhlasili obnovené Stanovy. Začlenili sme sa medzi občianke združenia Slovenskej republiky. Priestory nášho klubu sa niekoľkokrát a niekoľkonásobne zväčšovali. Kúpili sme si nový nábytok a iné potrebné veci k činnosti klubu. Pre fungovanie Spoločnosti som vynaložila obrovské množstvo energie a voľného času. Vždy som sa snažila, aby to v našich spoločných priestoroch pôsobilo vkusne, útulne a čisto.

V nových voľbách v roku 2012 som už nekandidovala do výboru SSPF, lebo si myslím, že zmena je život.

Som šťastná, že som mohla byť tých 17 rokov na čele Francúzskej spoločnosti v Topolčanoch. Mojm krédom bolo: Nepýtaj sa, čo by iní okolo mohli urobiť pre teba, pýtaj sa, čo by si mohla ty urobiť pre nich.

Želám SSPF v Topolčanoch veľa elánu do ďalších rokov!

Zakladajúci členovia spomínajú...

Niekoho osloví umenie alebo história, iný sa rád prehŕňa množstvom známkov či mincí. To, čo som mala rada ja už od študentských čias, bola francúzština. Predznamenal celý môj život. Vedel to i Vít Štefanec, ktorý bol otcom myšlienky založiť Spoločnosť francúzsko-slovenského priateľstva v Topoľčanoch.

Jeho predstava sa stala hmatateľnou realitou, keď Vito podal v Dnešku inzerát o prvom stretnutí milovníkov francúzskeho jazyka. Trieda praskala vo švíkoch. Pravdu povediac, bolo to nad naše očakávanie. V školských laviciach si zasadli mladí, starší, no všetci tí, ktorí sa chceli vrátiť k jazyku svojho srdca. Začal sa kolotoč vybavovačiek. Zaregistrovanie spoločnosti, sedenia s vtedajším pánom primátorom JUDr. Jánom Korcom, prenájom miestnosti, pravidelné stretnutia, výučba francúzskeho jazyka...

Keď išiel Vitko naberať skúsenosti do Bratislavy, pani Beniaková – prvá prezidentka bratislavskej Spoločnosti francúzsko-slovenského priateľstva, bola prekvapená z našej iniciatívy. Veď my sme boli prví na Slovensku, čo sme sa pustili do tejto činnosti. Predbehli sme časovo dokonca i samotnú Bratislavu.

Nadšenie ani elán nám nechýbali. Vít Štefanec sa stal prvým prezidentom spoločnosti a ja prvou lektorkou francúzskeho jazyka. Učila som rada, vždy som sa tešila, keď vošli moji dospelí

žiaci do provizórnej učebne s odhodlaním zdokonaľiť si svoje vedomosti.

Nezabudnuteľný bol i náš prvý výlet do Paríža, keď sme s požičanou kamerou chceli natočiť dokument o meste sveta.

Keďže obidvaja sme mali veľa francúzskych priateľov i oni sa snažili nám pomôcť v rámci svojich možností. Zaplňali sme klubovú knižnicu buď darovanými knihami, alebo učebnicami získanými kúpou. Vzmáhali sme sa aj finančne vďaka sponzorom. Nedá mi nespomenúť podnikateľa p. Dimitrova, ktorý nám daroval 5000 korún. Za aktívnu činnosť sme dostali pochvalný list a 15000 korún z Francúzskeho inštitútu v Bratislave od p. Beniakovej. Písali sme dokonca aj vtedajšiemu francúzskemu prezidentovi F. Mitterandovi, ktorý nám poslal svoju fotografiu s podpisom a pár povzbudivých slov.

Chceli sme dať o sebe vedieť aj mestu Topoľčany a okoliu, a tak sme zorganizovali náš prvý reprezentačný ples, na ktorom sa aktívne podieľali p. Mgr. Jozef Blaško a Peter Hatala.

Vlak slovensko-francúzskeho priateľstva sa rozbehol, dostal dobrý základ, veď jeho kolesá neúnavne klepocú a oslovujú ďalej nových a nových členov.

Tak veľa šťastia a ešte mnoho zdarných kilometrov.

MGR. MÁRIA BOBOŠÍKOVÁ

Víkendový pobyt na Duchonke. 19. – 21. jún 1992

MGR. MAGDA GALČÍKOVÁ

SERGEJ SLAUKA

Oznam v mestských novinách o stretnutí priateľov Francúzska bol aj pre mňa začiatkom nových možností rozšíriť si poznatky o krajine galského kohúta.

Zvedavosť prítomných priaznivcov v školskej triede uspokojili hlavní organizátori Vít Štefanec a Majka Bobošíková, ktorí poskytli prvé informácie o vznikajúcej Spoločnosti slovensko-francúzskeho priateľstva v Topoľčanoch.

Jednou z priorít spoločnosti bola výučba francúzštiny, na ktorej som sa ako učiteľka tiež podieľala. Prvé kontakty s dychtivými žiakmi-dospelákmi boli úžasné. S úsmevom sme spolu zvládali začiatky slovnej zásoby, výslovnosť i gramatiku. Učenie bolo v priateľskej, priam rodinnej atmosfére. Všetci sme sa tešili na prvé dotyky s dosiaľ nepoznanou krajinou našich snov.

Zanieteným organizátorom ďalších ciest do Francúzska sa stala Jarka Godálová, ktorá sa chopila iniciatívy sprevádzať nás po krásach i zaujímavostiach tejto krajiny a pritom vnímať nevednú melodickosť francúzskeho jazyka.

Úprimne prajem Slovenskej spoločnosti priateľov Francúzska a frankofónneho sveta v Topoľčanoch veľa zdraru do ďalších aktivít.

Som jeden zo zakladajúcich členov tejto Spoločnosti. Klub mi dáva už roky viac vedomostí o dejinách Francúzska a o francúzskom jazyku. Keď som bol mladší, tak som chodieval na zájazdy, kde sme nadväzovali priateľstvá s obyvateľmi rôznych krásnych regiónov, spoznávali sme ich život a históriu.

Narodil som sa vo Francúzsku na predmestí Paríža vo Ville du Raincy, kde rodičia istý čas žili. Preto som veľmi privítal klubové zájazdy. Bol som štyrikrát vo Francúzsku a naopak som trikrát prijal priateľov u nás, čo bola najväčšia skúška mojich jazykových znalostí. Rád chodím do klubu dodnes.

Ako som sa stal frankofilom

MGR. JOZEF BLAŠKO
ZAKLADAJÚCI ČLEN SSPF

Na strednej škole v Hlohovci, kde som nastúpil v roku 1953, sme sa okrem povinnej ruštiny museli prihlásiť aj na druhý povinný jazyk. Boli sme tri paralelné triedy, asi sto prvákov. Takmer všetci sme sa hlásili na nemčinu. Anglický jazyk nebol vtedy v móde, ba v tej dobe sa tam ani neučil. Profesor Chrenko – absolvent školy sv. Jána de la Sale v Bojne (milosrdní bratia), bol všestranne vzdelaný človek, a tak mohol učiť a aj učil takmer všetky predmety (okrem ruštiny) na vtedajšej jedenástročnej škole. Intenzívne robil nábor na aspoň jednu triedu francúzštiny. Horko-ťažko sa mu to podarilo. Lenže ja som medzi tými dvadsiatimi nebol, dal som prednosť nemčine. Neskôr som to oľutoval. Prečo? Už vtedy som si dopisoval s mojou sesternicou Odettou, ktorá žila s rodičmi v Paríži, kde sa aj narodila. Písali sme si po slovensky, mojou trnavčinou.

Profesor Chrenko nás učil aj latinčinu, čo bol nepovinný predmet. Neskôr som zistil, že to bol predmet ako stvorený pre študentov francúzštiny. Aj mne sa zišla na vysokej škole pri štúdiu biológie, pri učení sa odborných názvosloví zoológie a botaniky. A aká bola podoba aj s francúzskym názvoslovím! Zistil som to po skončení univerzity, keď som sa zapísal do jazykovej školy v Bratislave na francúzsky jazyk. Tam som začal od piky, ale za školu som už platil. Keby to vedel dobrý pán profesor Chrenko!

Popri práci a častých terénnych prácach som dosť často školu vynechával. Len vďaka pekným dievčatám v kurze a pani profesorke Piknovej som ako-tak stíhal doučovanie. Vo vtedajšom režime, žiaľ, nebolo veľa inšpirácie učiť sa cudzie reči. Cestovať sa nemohlo do západných štátov a ani odborná literatúra nebola všetkým dostupná. Heslo: Koľko rečí vieš, toľkokrát si človekom, sme

poznali, no ignorovali. V rôznych dotazníkoch sme vyplňali, či máme v kapitalistickej cudzine kontakty. Zamlčovali sme ich.

Aké je nutné poznať reč krajiny, do ktorej idete, som sa presvedčil až v roku 1968, v čase krátko uvoľnenia, čo som využil na návštevu rodiny a sympatického Francúzska. Môj mesačný pobyt v krajine, už vtedy môjmu srdcu blízkej, bol vtedy pre mňa čímisi úžasným. S rodinou sme precestovali kus krajiny, videli sme krásne Provencálsko, celý juh Francúzska, mnohé departementy... Snažil som sa dohovoriť ako-tak po nemecky, našťastie v rodine mojej tety sme sa rozprávali po slovensky. Sem-tam som nejaké francúzske slová pochytal.

Ďalšiu úžasnú cestu, už s manželkou Ľudmilou, sme absolvovali v roku 1989, v čase, keď sa schyľovalo na lepšie časy v cestovaní. Po takmer mesačnom pobyte sme okrem Paríža spoznali krásne Bretónsko, ale aj Normandiu, milý región kvalitného mlieka, masla a kalvadosu.

A potom sme u nás v Topolčanoch založili Klub SSPF. Samozrejme, bol som pritom. Bolo to v čase nadšenia, eufórie a veľkých nádejí. Začalo sa učiť po francúzsky, organizovali sa výmenné cesty do Francúzska, do Belgicka... Stále, aj teraz, spoznávame frankofónne krajiny, vymieňame si návštevy v rodinách, využívam svoju kuchynskú francúzštinu, dohovorím sa...

Som rád, že tomuto melodickému jazyku prišli na chuť aj naše deti, mnohí študenti, ba aj starší členovia, ale i nečlenovia spoločnosti.

Na záver chcem osloviť mladých. Staňte sa frankofilmi – milovníkmi tohto spevavého jazyka, reči diplomatov. Budete prekvapení, kde všade vo svete sa s ňou dohovoríte.

Nuž: „*Bonne chance et bon courage, les amis!*“

Míľniky v histórii klubu

1990		vznik klubu SSPF v Topolčanoch
1990 – 1992		1. prezident Vít Štefanec
1992 – 1994		2. prezidentka Ing. Mária Mackovičová
1994 – 2012		3. prezidentka Eva Naňová
od 2012		4. prezidentka Mgr. Jarmila Godálová

Úprimné slová od našich členov:

MGR. ZITA PETRÁŠOVÁ

V každej etape môjho života bolo priateľstvo dôležitým zdrojom príjemnej zábavy. Stretnutia vo Francúzskom klube obohatili môj život o nové priateľstvá, nezabudnuteľné zážitky, a tak dotvárajú príbeh môjho života. Ďakujem SSPF, že nám rozširuje obzory vedomostí, zážitkov a zábavy.

Prajem tejto Spoločnosti veľa dobrých krokov a veľa šťastných rokov.

ING. MÁRIA ZAŤKOVÁ

Som veľmi rada, že som našla vo Francúzskom klube veľa príjemných ľudí, priateľov. A vďaka Klubu aj priateľov vo Francúzsku. S nimi som spoznala a spoznávam aj kus krásnej francúzskej krajiny, francúzskej histórie, kultúry, života... A rada si rozširujem aj vedomosti vo francúzštine. Vďaka za všetko.

Chcela by som popriať klubu ešte veľa dobrých nápadov, nadšenia, energie, vzájomnej trpezlivosti a naďalej výborné vzťahy s našimi milými priateľmi z Francúzska.

JULIANA ŠEVČÍKOVÁ

Čo znamená pre mňa členstvo v SSPF? Prvé roky pobytu v Topoľčanoch som o tejto Spoločnosti ani nevedela. Náhodný rozhovor s nadšenou účastníčkou jedného ich zájazdu vo Francúzsku vzbudil vo mne pozornosť, že v Topoľčanoch existuje možnosť vstúpiť do sveta, ktorý bol spojený s prvými rokmi môjho života až do chvíle, keď vojnový konflikt prinútil mojich rodičov vrátiť sa na Slovensko. Som

vďačná, že sa môžem stretávať s ľuďmi, ktorí ako ja obdivujú Francúzsko, radi ho navštevujú, usilujú sa naučiť ich reč, aby sa mohli dorozumieť, aby nadväzovali priateľstvá, spoznávali prírodné krásy, zámky, mestá, dedinky... Som vďačná za to, že mám príležitosť po jazykovej stránke nezabúdať, prehlbovať si znalosti nadobudnuté v detskej minulosti a odovzdávať ich ďalším.

Želám tejto Spoločnosti ešte dlhé roky pôsobenia v šírení a spoznávaní toho, čím francúzska krajina oplýva a čím nás, členov SSPF, púta, že sa stále radi do nej vraciame.

BLAŽENKA VACULČÍKOVÁ

Pre celú našu rodinu Francúzsky klub znamená veľmi veľa. Od roku 1996 nechýbame takmer na žiadnej akcii, na žiadnom zájazde, chodíme na všetky francúzske plesy, učíme sa po francúzsky, pravidelne prijímame u nás francúzskych priateľov a náš najmladší syn si na jednom zájazde do Francúzska dokonca našiel nevestu.

Prajeme Spoločnosti veľa priateľov a dobrých pokračovateľov.

ING. ELEONÓRA BRANÁ

Ja želám SSPF hlavne pokračovanie, to znamená veľa mladých ľudí zapálených pre našu Spoločnosť a Francúzsko, aby sme mali dôstojných nasledovníkov.

Kronika SSPF spomína:

Článok vo francúzskych novinách v Reims o našom prvom zájazde, august 1990.

Moja prvá strana hovorí o vzniku Slovenskej spoločnosti priateľov Francúzska a frankofónneho sveta v Topoľčanoch (založenej 16. 2. 1990), píše sa v tej súvislosti meno Vít Štefanec a francúzštinárka Mgr. Mária Bobošíková. Hneď za tým je článok z francúzskych novín s fotkou 43 našich členov, účastníkov prvého zájazdu do Reims a do Paríža (24. – 28. 8. 1990). Monsieur Emile Lucak, bratranec našej pani Bernadety Kalnayovej, nazval článok Čechoslováci majú v Reims rodinu. Emile sa vzorne postaral. Povožili sme sa vláčikom po pivniciach plných pravého champagne, ohúrilo nás nočné premietanie s hudbou na múry slávnej Reimskej gotickej katedrály, prijatí sme boli aj na radnici

v Reims a na jeden deň sme vyrazili na výlet do Paríža. Neskutočné sa stalo skutočnosťou. Odvtedy sa Paríž objavil na mojich stránkach ešte sedemkrát, naposledy v roku 2011, kedy sme sa zúčastnili aj veľkolepých osláv francúzskeho štátneho sviatku 14. júla a videli sme vojenskú prehliadku po Champs-Élysées na čele s prezidentom N. Sarkózym.

Zápisy a fotky z akcií zaplňali moje stránky: kurzy, posedenia, plesy, členské schôdze, návštevy divadiel, Mikulášske oslavy s kultúrnym programom našich detí po francúzsky, víkendové pobyty, letné tábory pre malých francúzštinárov na Duchonke, v Bojniciach, v Trenčianskych Tepliciach... oslava francúz-

skeho sviatku 14. júla Dobytia Bastily nechýbala ani jeden rok... V roku 1992 sme mali už 140 členov.

Pribúdali aj zápisy od Francúzov (napr. prvý je od profesorky Cathrine Soustre) a od Belgičanov. Mám tu zápis od Rolanda Delhouxa, prezidenta F.R.B.T.T. Kráľovskej federácie Belgicka v stolnom tenise, ktorý bol v Topoľčanoch na Majstrovstvách Európy juniorov v stolnom tenise v júli 1992. Nazval našich členov výboru „*extraordinaires*“. Belgičan Maurice Lefèvre z Wavre poslal malým francúzštinárom knihy, omaľovanky, časopisy a belgické čokoládky.

Pekné je poďakovanie našich členov poslané 10.5.1991 do Paríža Madame Asporde Gisele, ktorá nám poslala zásielku francúzskej literatúry. „*Merci Madame, Váš darček využijeme k rozšíreniu a doplneniu svojich vedomostí pri výučbe Vášho krásneho ľubozvučného jazyka.*“

Andrea Bandurová bola prvá naša členka, ktorá 3. augusta 1991 išla z našej Spoločnosti na letný dvojtyždňový pobyt pre mládež do Francúzska. Prvá lastovička bola vtedy naším úspechom. Neskôr boli na vzdelávacích pobytach viacerí študenti, napríklad Evka Čepková v Lourdoch, Peťka Mišútová v Paríži, na letných brigádach si precvičili francúzštinu napr. Jožko Trsfán, Martinka Viktorínová, Zuzka Začková..., na archeologicko-reštaurátorských táboroch sa zúčastnili Andrejka Štefčíková, sestry- dvojčky Mirka s Martinkou Tomaškovičovou, Janka a Zuzka Godálové, v Bretónsku boli a medzinárodnom stretnutí mladých napr. Martin Pleško, Ľubko Harinek, Natália Boháčiková, Dominika Candráková, Monika Lobotková, Paľko Valach a Peťka Kunová, na Korzike praxovali Peťko Gális, Andrej Lobotka, v Collège vo Vendôme bola mesiac Katka Godálová.

V júli 1993 som sa potešila pekným fotkám zo zájazdu v Luxembourgu a v Belgicku: Luxembourg, Bruxelles, Waterloo, Atómium, Rubensov dom v Antverpách a návšteva základnej školy pri Liège.

Profesorky z Paríža Madame Monique Merle a Colette Dumur pri svojej návšteve v decembri 1993 pochválili našich malých francúzštiná-

rov za ich program... „*toutes nos félicitations...et bonne continuation...*“ Pochvalu nám napísali aj profesorky z Francúzska Madame Odette Rofin a Jacqueline Gleye z G.R.E.F., organizácie pre výučbu francúzštiny.

Francúzsky učiteľ Thierry Metzger v apríli 1994 prišiel prvýkrát do nášho klubu a hneď bol nadšený mojimi kronikovými zápsmi o štvorročnej činnosti SSPF. „*Bravo pour cette initiative!*“ Zapáčili sa mu malí francúzštinári v našom Klube aj v ZŠ na Gagarinovej ulici v Topoľčanoch. A to bol začiatok reťaze recipročných výmenných pobytov do slovenských a francúzskych rodín, zamerané na zdokonaľovanie sa vo francúzštine a vzájomné spoznávanie histórie, kultúry a zvykov oboch krajín. Okrem výmenných pobytov bol u nás Thierry viackrát, napr. v roku 2004 prišiel sám, v máji 2005 s priateľom Denisom Dubois, v auguste 2008 s priateľom Christophom Fogelom a s ním sa zúčastnil aj na MS v hokeji v Bratislave v máji roku 2011. Zakaždým navštívili iný kút nášho regiónu a Slovenska, nezabudli pobešedovať v Klube s našimi členmi aj so študentami francúzštiny v Gymnáziu v Topoľčanoch. Zo všetkých zápisov v našej kronike aspoň jeden: „*Vous êtes des gens fantastiques et cela fait du bien de connaître de tels amis.*“ (Vy ste fantastickí ľudia, je mi potešením, že poznám toľkých priateľov). Christophe Fogel

V júli 1995 pribudol v mojom archíve zápis s názvom Fantastické. Desiatdňový poznávací zájazd s bohatým programom: Cannes, Lourdes, Carcassonne, pobyt v campe pri Béziers na pláži Serignan, canal du Midi, Oppidum d'Enserune a na záver Monte Carlo-Monaco. Pobyt aj zaujímavé prehliadky nám výborne zabezpečila dcéra našej členky Valiky Miklovičovej – Vierka Eychenne, vydatá v Béziers... a v Lourdoch pri sviečkovej procesii znela aj krásna slovenčina a spev našich členov. Prekvapili sme Francúzov.

24. októbra 1995 mi pribudol vzácný list z prezidentskej kancelárie z Paríža. Dostali sme odpoveď na náš list a nový francúzsky prezident Monsieur Jacques Chirac nám poslal do Klubu svoju fotku spreď Elyzejského paláca aj s podpisom. Vystriedal François Mitteranda na stene

v našom Klube a po ňom sme dostali neskôr z prezidentskej kancelárie aj portrét Nicolasa Sarkózyho, aj Françoisu Hollanda. Už štvrtý prezident sa na nás pozerá z obrazu v klube.

Na našich francúzskych reprezentačných plesoch sa zúčastňujú vždy aj vzácní hostia z Francúzska, napríklad v roku 1996 to boli z Francúzskej ambasády: J.F. Sterquez, attaché linguistique a Rémy Pernaud, prvý radca. Na VII. plese to bol attaché pre spoluprácu Monsieur A. Schneider, na VIII. plese Thierry Fritelli a Suzanne Andrico z Francúzskeho inštitútu z Bratislavy, na IX. plese Jean-Christian Rindoni, vyslanec pre francúzštinu a Jérôme Kelle, attaché pre francúzštinu. V roku 2004 náš XI. ples, už Grand bal, otváral Monsieur Christophe zo zastupiteľstva francúzskej ambasády v Bratislave a XII. ples Monsieur Nicola Tauche z Francúzskej ambasády. Ale to už bol tretí rok, čo prišli na ples aj naši kluboví priatelia Gérard a Christine. Odvtedy nevynechali ani jeden náš ples dodnes. Pravidelne sa k nám vracajú v zime aj v lete. Poznajú veľa zaujímavých miest u nás, vraciame im tak ich sprievodcovské služby po Francúzsku. Boli sme s nimi na lyžovačkách na Remate, v Tatrách, na Martinákach, v Čičmanoch..., poznajú naše termálne kúpele v Bieliciach, v Bojniciach, v Piešťanoch, v Turčianskych a Trenčianskych Tepliciach..., poznajú naše mestá od Tatier k Dunaju. Pravidelne bývajú hosťami v našich rodinách, často je málo večerov a viac záujemcov o pozvanie na večeru pre nich. Najčastejšie u Vaculčíkových, Minichových, Divincových, Blaškových, Boháčikových, Miklovičových, Smatanových, Gogových, Gerových, Ondruškových, Pleško- vých, Minksových, Bežových, Pažických, Štefan- cových, Burianových, u Darinky Chudej, Roba Godála, u Fulkových, Šramatých, Dzurejov- vých, Mokránových,... Ubytování vždy bývajú u Milana Godála, Tomáša Naňu a Peťu Gálisa.

Leto 1996 sa zapísalo na moje stránky azúrovou farbou krásnej Francúzskej riviéry. Camping du Pylone v Antibes sa opakoval každý rok od roku 1996 až do r. 2004 ako názov našich vydatených letných pobytov pri mori. Vždy bolo

čo spoznávať v okolí: Marineland s delfínmi, kosatkami a žraločím tunelom, Aqua splash- che, stredoveké mestiečka Saint-Paul i Vence, Biot-múzeum maliara Férnanda Légera, parfumerie v Grasse, Picassove múzeum v Antibes, Renoirove múzeum v Cagne sur Mer, Festivalový palác v Cannes, Léhrinské ostrovy, perla pobrežia Nice, Rothchildova vila v Cap Ferrat, malebná dedinka v skalách Eze, polostrov Cap d'Ail, mestiečko Saint-Tropéz, národný park Mercantour a horské stredoveké dedinky Annot a Le Fugeret vo vnútrozemí výletom na píniovom vláčiku... Každý rok na záver nechýbala návšteva Monte Carla-Monaca. Ešte v júli 2007 sme usporiadali jeden pobyt v zálive Golf-Juan v mestiečku vedľa Antibes v Juin-les -Pins. Côte d'Azur bol vždy zaručený úspech.

Najdlhší zájazd zachytený na mojich stránkach bol 14-dňový poznávací a púťový zájazd Lurdy-Fatima v auguste 1999. Program bol bohatý: plavba po Lémanskom jazere v Ženeve, Avignon, rímsky akvadukt Pont du Gard, Nimes, Lourdes, kúpanie v Atlantickom oceáne pri Biarritz, portugalská Fatima, večerný Madrid, Barcelona, kúpanie na Francúzskej riviére v Narbone i vo Fréjuse a na záver v talianskom Lignane.

Nielen o Francúzsku sa píše na mojich stránkach. Vidím tu zápisky z návštevy Ríma, Florencie, Padovy, z karnevalu z Benátok i z okolitých štátov z Rakúska z Viedne, Seinte Margarethy, z Carnuntumu, Mörbischu. Salzburgu, Hauswirthu, Laxenburgu, z nemeckého Berlína, Drážďan, Postupimu, z maďarských miest sú to Budapešť, Eger, Sopron, Feurtöd- nazývaný maďarský Versailles, z ČR sa bolo v Prahe, Slavkove pri Brne, v Brne, v južných Čechách po stopách pamiatok UNESCO a v Duchcove, v Poľsku sa navštívil Krakow, Osvienčim i Zakopané...

Naši francúzski priatelia prežívajú s nami aj spoločenské a športové udalosti, napr. 1. mája 2004, keď Slovensko vstúpilo do Európskej únie, prišiel nám do klubu pekný pozdrav z Bretónska od rodiny Didiera Moranda: *Très chers amis, Nous espérons que cette carte arrivera à temps pour vous souhaiter: „La bienvenue en Europe!“ Nous sommes très impatients de vous revoir. Affec-*

tueusement.“ (Veľmi drahí priatelia! Dúfame, že táto pohľadnica príde včas, aby sme Vám popriali: „*Vitajte v Európe!*“ Sme veľmi nedočkaví, aby sme Vás znovu uvideli. Vrúcne pozdravujeme). Nicole, Didier, Tifenn, Solène et Chloé Morand

Korziku, ostrov lásky, nám sľuboval ukázať Gérard s Christinne už predtým. Konečne sa tak stalo v auguste 2005, a tak sme si ju pre veľký úspech zopakovali v roku 2008 i v r. 2009 aj s výletom na Sardíniu. Nádherné pláže, hory, stredomorská klíma, nevšedne krásna príroda a dobrá partia urobili z pobytu raj na zemi. Spoznali sme prístav Bastiu, Saint Florent, dedinku Patrimonio, stredoveké Calvi, Sartène, horskú dedinku Ota, prírodnú pamiatku UNESCO Porto, Golfe de Girolata, Calanche de Piana, turistické horské centrum Bavella, hlavné mesto Ajaccio, rodisko Napoleóna, aj romantické Porto Vecchio a prenádherne Bonifácio. Krásna bola plavba na ostrov Lavézy. Bývali sme v tichom campe U Erica v La Testa. Zamilovali sme sa do Korziky. Na spiatočnej ceste sme sa zastavili pri šikmej veži v Pizze.

25. februára 2005 navštívil náš Klub veľvyslanec Francúzska v SR Jacques Faure v sprievode svojho priateľa VdP Mariána Červeného, správcu farnosti v Moste pri Bratislave. Beseda bola družná a priateľská. Aj 27. septembra 2010 poctil náš klub pán Veľvyslanec Francúzska Monsieur Jean-Marie Bruno s dvomi asistentami: Dagmar Hamarová, asistentka pre tlač a Pascal Schaller, attaché pre spoluprácu s francúzštinou. Milé slová pána veľvyslanca po druhej besede nás potešili: „*En souvenir d'une très sympathique et amicale rencontre avec les amis de la France et de francophonie à Topoľčany, avec tous mes remerciements pour votre fidélité. Très cordialement à tous.*“ (Na pamiatku na veľmi sympatické a priateľské stretnutie s priateľmi Francúzska a frankofónneho sveta v Topoľčanoch s poďakovaním za vašu vernosť. Pozdravujem srdečne všetkých). Jean-Marie Bruno

Gérardovi a Christine vďačíme aj za perfektne zorganizovaný zájazd do Francúzskych

Álp v auguste 2011. Celý čas sme mali nádherné počasie, a teda nič nenarušilo náš úžasný program. Miesta známe z olympiád či z reklám sa stali nezabudnuteľnými spomienkami: Chamonix, Flégère, Megève, Gorge Diosaz, Annecy – nazývané Savojské Benátky, Orli hniezdo-Nid d'Aigle, kúpanie v jazere Lac Passy s výhľadom na zasnežený Mont Blanc, ale najmä úžasný výstup kabínkovou lanovkou do výšky 3842 m na vyhladkovú vrch Aiguille du Midi s možným prechodom do Bieleho údolia, to sa hneď tak nevidí. Bývanie v malebnej dedinke Combloux s perfektnou stravou a záverečné soirée s členmi miestneho folklórneho súboru, to bolo nad naše očakávanie. Len tunel popod Mont Blanc bol trochu adrenalínový pri pohľade na pamätník dávnej smutnej udalosti.

Pekné spomienky sú zachytené aj zo Slovenska, okrem pravidelných návštev divadelných a hudobných predstavení v Nitre a Bratislave perfektné boli napr. veľkonočné Roháče a Oravice v apríli 2007, v novembri toho istého roku sme navštívili hrad Červený Kameň a v Častej sme boli na ochutnávke vína vo Fugerovej pivnici. Pomohli sme aktívne 19. apríla 2008 nášmu Ing. Mariánovi Vargicovi pri prezentácii jeho knihy Topoľčiansky hrad na zaujímavej akcii priamo na mieste pod hradom. Pekné spomienky máme na Topoľčianky, Mojmirovce, Tesárske Mlyňany, turistiku na Marhát, výstup na Oponický hrad, na Žarnov, na Kozlicu, na hradisko Valy pri Bojnej...

Zaviedli sme tradíciu školských výletov vždy v júni, ako chodia školáci, a tak sme vycestovali na Rematu, do Štúrova, Ostrihomu, do Veľkého Klíža do Miloslavovej zemi ku Saskových, na Podhradie, do Hornej Vsi, na Kostrín aj do Vrbova.

Zámky na rieke Loire nás stále lákali – nevideli sme ešte všetky najznámejšie, a tak sme využili opäť našich obľúbených sprievodcov Gérarda a Christinne a splnili sme si túžbu dvakrát. Raz to bolo cez Veľkú noc r. 2009 a druhýkrát v auguste 2012. Vtedy sme to zobrali doslova po Loire až k jej ústiu v Saint-Nazaire na pobreží Atlantického oceánu. Po ceste sme

obdivovali nádherný Colmar, Orléans, Troyes, Metz i Strasbourg. Z krásnych zámkov sa nám podarilo navštíviť: Chenonceaux, Blois, Chaumont, Chambord, Angers, Langeais, Amboise, Clos-Lucé, kde pôsobil Leonardo da Vinci, Villandry s najkrajšími záhradami aj Ussé- zámok Šípkovej Ruženky. Navyše sme videli opevnené mesto Guerande, nazývané malý Carcassonne, Nantes, jednu z najkrajších dedínok Lavardin a trogloditovú dedinku Troo. Nevšedný zážitok sme mali z návštevy ostrova Noirmoutier, na ktorý vedie cesta, len keď je odliv v oceáne. Báli sme sa, či si oceán nepomýli hodinu prílivu a nepokazí nám kúpanie. Na exkurzii v podzemí Bourré sme sa dozvedeli o zaujímavej technike získavania materiálu na stavbu zámkov a katedrál. Keďže sme bývali v hoteloch, namiesto soirée sme navštívili vo Vendôme Kabaret s predstavením: Tanec vo farbách Parížskych kabaretov. V čokoládovni Max Vauché v Bracieux sme sa zoznámili s majiteľmi Maxom a Dankou. V roku 2014 sa už aj oni zúčastnili na našom Grand bale a hneď na plese aj pozvali Topoľčianske mažoretky k nim letecky na októbrovú oslavu sviatku čokolády. Mažoretky vzorne reprezentovali našu Spoločnosť aj mesto. Bola to recipročná kultúrna výmena, lebo v auguste 2013 na pozvanie mesta pri príležitosti 840. výročia založenia Topoľčan vystupoval na námestí francúzsky súbor P'tit Loui La Planche z Vendôme, ktorý vedie naša priateľka Christine Leguy.

Takmer všetky naše zájazdy si organizujeme sami s pomocou našich francúzskych priateľov. Výnimku tvorí poznávací zájazd Benelux v marci 2010 a Škandinávia - fjordy v r. 2011, ktorých sa zúčastnilo 16 a 14 našich členov s CK.

Posledným zájazdom v auguste 2014 bol pobytovo-poznávací zájazd na Francúzsku riviéru v Mandelieu-la-Napoule, neďaleko Cannes, so Gérardom a s Christinne. Bývali sme v campe, pripomínalo nám to pobyty v Antibes. Teplé more, piesočné pláže a krásne výlety, čo viac treba s dobrou partiou? Išli sme do Cannes na záverečné večerné predstavenie Medzinárodného festivalu pyrotechniky, do Fréjus za

rímskymi pamiatkami a do Marseille, druhého najväčšieho francúzskeho mesta. Najsilnejší zážitok máme z výletu do najväčšieho európskeho kaňonu Gorges du Verdon a blízkeho malebného mestečka Moustiers-Sainte-Marie. Cestou tam aj späť sme spali vo Verone a samozrejme sme si ju pozreli. Francúzi mali opäť všetko premyslené, aj dopredu, lebo pri odchode nám dali do autobusu už aj ceny do tomboly na náš XXII. Grand bal, ktorý bude vo februári 2015, lebo tentokrát pricestujú letecky aj s manželmi Vauché, majiteľmi čokoládovne.

Štatistika výmenných recipročných pobytov:

Pod Víťazným oblúkom v Paríži, jún 1994.

1 / Jún 1994 topoľčianske deti zo ZŠ na Gagarinovej ulici a z Klubu SSPF boli týždeň vo francúzskych rodinách u Thierryho žiakov v Neuilly sur Marne pri Paríži. Okrem akcií v škole a na radnici boli spolu s francúzskymi priateľmi, s ktorými si dopisovali, niekoľkokrát v Paríži a vo Versailles. Navštívili Louvre, Notre Dame, vystúpili na Eiffelovku aj na Víťazný oblúk, plávali sa po Seine, cestovali aj metrom. Po návrate

napísali do našej kroniky: „...bolo super, bomba, špica, pán riaditeľ bol na nás hrdý.“

~

2 / Apríl 1995 Thierryho žiaci recipročne bývali týždeň v rodinách topoľčianskych francúzštinárov. Napísali nám, že u nás prežili fantastický týždeň. „Očarilo nás nádherné Slovensko: Demänovské jaskyne, zasnežené Tatry, milé Topoľčany, krásne mestá Bratislava, Martin, Liptov-

ský Mikuláš i Bojnice a Uhrovec. Páčilo sa nám veľmi v slovenských rodinách, s každým, s kým sme sa rozprávali bol srdečný, úprimný.“ V skupine nechýbal ani riaditeľ francúzskej školy Monsieur Gabriel Maillet a pani učiteľka Madame Marie-Jeanne Léang.

~

3 / Apríl 1999 – návrat 20 Francúzov – Thierryho žiaci a priatelia. Boli ubytovaní u francúzštinárov zo ZŠ na Gagarinovej ulici, u členov našej SSPF a už aj z Gymnázia. Výlety sa im veľmi páčili: hvezdáreň v Malých Bieliciach, kde sa okrem iného zoznámili so slovensko-francúzskou osobnosťou M. R. Štefánikom, prešli si Nízke Tatry, Demänovské jaskyne, Nitru, Trnavu, Bradlo, Bojnice i Bratislavu. Thierry napísal na záver do našej kroniky: „L'accueil est toujours aussi fort, aussi chaleureux. Nous revien-drons. Merci à tous nos amis slovaques.“ (Priятие je vždy také silné a také hrejivé. Ešte sa vrátíme. Ďakujeme všetkým našim slovenským priateľom).

~

4 / Veľkonočné prázdniny r. 2000 – druhýkrát boli topoľčianski francúzštinári zo ZŠ Gagarinova ul., zo štátneho Gymnázia a zo SSPF vo francúzskych rodinách u Thierryho žiakov a priateľov, tentokrát zo školy Chénier v Jean-Jaurès pri Paríži. Okrem hlavných pamiatok Paríža to bola návšteva školy, prijatie na radnici, návšteva Múzea tradícií, kde bola náhodou práve výstava o Slovensku a exkurzia vo futbalovom štadióne Saint -Denis, kde si mohli naši vyskúšať sedieť v šatni bývalých majstrov sveta z r. 1998. V školskom časopise Scolaire napísali: „Cet échange s'inscrit dans le cadre de l'ouverture sur l'Europe orientale et de l'amitié entre les peuples.“ (Táto výmena sa zapíše do rámca otvorenia sa východnej Európy a priateľstva medzi národmi).

~

5 / September r. 2000 – na pozvanie Denisa Dubois, priateľa Thierryho a starostu obce pána Brossa boli naši dospelí členovia z Francúzskeho klubu vo francúzskych rodinách v dedinke Marolles, aby spoznali údolie Loiry.

Výlety do okolia boli nádherné: mesto kvetov Vendôme, krásne zámky Chenonceau, Cheverny, Chambord, Chaumont, Blois, Amboise... Tu sme spoznali aj Gérarda a Christine. Na Francúzsko-slovenskom soirée bola snáď celá dedinka Marolles. Atmosféra bola famózna. Nechýbali naše krásne ľudové piesne a slovenské fujary ako odpoveď na ich pekný program. Zápis v našej kronike: „Supers Slovaques chez les supers Marolliats, pour un séjour extra – et une soirée dansante géniale. Merci, merci à toutes et tous.“ (Super Slováci u super Marolčanov na super extra pobyte s geniálnym tanečným večierkom. Ďakujem, ďakujem všetkým). Denis Dubois.

~

6 / Na Veľkú noc roku 2002 prišlo recipročne z Marolles už 40 priateľov do našich rodín. Ukázali sme im náš región, Uhrovec, Račkovú dolinu, Ždiar, Štrbské pleso, Hrebienok, Areál snov, skanzen v Pribiline, strašidlá v Bojnackom zámku. Na záver sa všetci stretli v jedálni ZŠ na Gagarinovej ulici na veselom Francúzsko-slovenskom soirée. Zápisy od Francúzov v našej kronike: „Au nom de tout le groupe, nous vous remercions pour votre accueil chaleureux et pour le séjour dans les familles très riche en histoire et en coutume. Merci à toutes et à tous.“ (V mene celej skupiny vám ďakujeme za srdečné prijatie, za náš pobyt v rodinách a návštevy bohaté na históriu a tradície. Vďaka všetkým). Helène, Jean-Philippe, Céline et Thibault. „De ma vie ce fut la plus belle fête de Pâques que j'ai vecu et je suis très heureuse de l'avoir partagé avec mes amis Slovaques que je reverrais avec plaisir en France ou dans leur beau pays.“ (V mojom živote toto boli najkrajšie veľkonočné sviatky, aké som zažila, a som šťastná, že som sa o ne podieľala s mojimi slovenskými priateľmi, ktorých rada znovu uvidím vo Francúzsku alebo v ich krásnej krajine) Christine Leguy. „Les mots nous manquent pour exprimer toute l'émotion que nous avons ressentie pendant cette trop courte semaine. Tout a été super et nous empoterons dans notre coeur un bon souvenir de notre premier voyage en Slovaquie. Demain matin sera, comme en septembre 2000 à Marolles, certainement très dure et

les yeux très embrumés. Merci pour votre accueil. Amitiés.“ (Slová nám chýbajú, aby sme vyjadrili všetky emócie, ktoré sme znovu pocítili počas tohoto príliš krátkeho týždňa. Všetko bolo super a odnesieme si v našom srdci pekné spomienky na našu prvú cestu na Slovensko. Zajtra ráno, tak ako v septembri 2000 v Marolles, bude iste veľmi ťažko a oči budú zahmlené. Ďakujeme za vaše prijatie. S priateľským pozdravom). Odile, Alain, Sébastien et Benoît Boucher. *„Il n’y a pas de mots pour exprimer notre joie et notre satisfaction. C’était merveilleuse. Merci, merci et encore merci et j’espère à bientôt.*“ (Niet slov, aby som vyjadril našu radosť a naše zadostučinenie. Bolo to zázračné. Ďakujem, ďakujem a ešte raz ďakujem a dúfam, že do skorého videnia). Michel Avrayn.

~

7 / Mladí ochrancovia prírody klubu C.P.N. (Connaître et Protéger la Nature) z Marolles pri Blois sa zastavili v Topoľčanoch cestou na pobyt v Rumunsku. Bolo to v čase veľkých dažďov a povodní v celej Európe. Prespali v našich rodinách jednu noc 12. 8. 2002 v suchu medzi priateľmi, potešili sa našej starostlivosti a zostali nám po nich vrúcne zápisy v našej kronike. Za všetkých vyjadrenie Benjamina: *„Nous serons ravis de vous revoir chez nous afin de pouvoir à notre tour vous accueillir. Merci mille fois.*“ (Budeme šťastní, keď vás znovu uvidíme u nás, aby sme vám mohli vrátiť vaše prijatie. Tisíc-krát ďakujem).

~

8 / V auguste 2003 nám ďalšiu jumelage (priateľskú výmenu) pripravili starí rodičia Pascale Taillardat z Marolles, Pierre a Yvonne Le Mézec z Bretónska, z dedinky Tressignaux. Akciu sme zhodnotili ako 12 úžasných dní. Cestou do Bretónska sme neobišli našich priateľov v Marolles, odkiaľ sme podnikli výlety do mesta kvetov Tour, zámku Azay-le-Rideau a navštívili sme aj Múzeum Honoré de Balzaca v zámočku Chateau de Saché neďaleko Tour. Sprevádzali nás Gérard s Christine. Bretónci Pierre a Yvone si nás (štyridsiatic) prebrali pod Mont Saint-Michel, horou svätého

Michala, nazývanou ôsmy div sveta. Nasledovalo ubytovanie v rodinách a nezabudnuteľné výlety: Plouha, Beauport, Paimpol, neskutočne krásny ostrov Bréhat, Perros-Quirec, Tréguier, Saint-Malo, Trégastel, Le Grand Bé, Cap Fréhel, Gaingamge – ťažké bretónske názvy, ale čarovné miesta. Opäť nechýbalo srdečné Francúzsko-slovenské soirée na záver pobytu, tentokrát aj s bretónskymi tancami. V regionálnych novinách Guingamp napísali o našom pobyte pekný článok s fotografiou celej našej skupiny, v ktorej bolo mimochodom 21 mladých študentov-francúzštinárov, prevažne gymnazistov, členov našej SSPF.

~

9 / V júli 2003 sme prijali v našej Spoločnosti recipročne priateľov z Bretónska v počte 47. Viedol ich Pascalín starý otec, bývalý starosta obce Tressigneaux Monsieur Pierre Le Mézec. Naš program sa im páčil: Topoľčany-recepcia na radnici, exkurzia v PPD Prašice, Podhradie, Duchonka, Kremnica, Skalka, geometrický stred Európy, plavba na pltiach po Váhu, pamätník francúzskych partizánov na Strečne, Piešťany, Vysoké Tatry – Hrebienok, Štrbské pleso, skanzen v Pribiline, návšteva Nitry, Bojníc, Bratislavy. Na záver exkurzia v mlyne a omša v Závade, večer Francúzsko-slovenské soirée v Eurodome vo Velušovciach s miestnymi špecialitkami a pekným kultúrnym programom. Bretónci sa predviedli v krojoch so svojimi ľudovými tancami. Všetci sme sa veselo pobavili. Tifenn a Florence prekvapili všetkých, keď sa na záver poďakovali po slovensky: *„...Veľká vďaka všetkým rodinám za ich úžasné prijatie. Všetci sme obdivovali priateľskú náladu a veselosť večerov v rodinách. Vašu kuchyňu a najmä vaše koláčiky sme si obľúbili. Netrpezlivo sa tešíme na opätovné stretnutie vo Francúzsku. Ešte raz ďakujeme.*“

~

10 / V auguste 2005 prišlo 34 našich priateľov-Bretóncov, členov Kelského súboru z Tressignaux, ktorým sme zabezpečili účasť na XXX. Podroháčskych folklórnych slávnostiach v Zuberco od 5. - 7. augusta. Predtým sme ich ale prijali v našich rodinách a podnikli sme s nimi

návštevu zámku Červený Kameň a vinnej pivnice v Pezinku. V Zuberco sme ich samozrejme sprevádzali tiež a tleskali sme im pod pódium s ostatnými. Ich program sprestril jubilejný festival. Po návrate sme s nimi navštívili termálne kúpalisko v Podhajskej a večer sme si zaspievali na Francúzsko-slovenskom soirée na Kostríne. Bretónski priatelia zapísali tri strany poďakovaní do našej kroniky. Za všetky citát, ktorý zdobí každý rok sálu nášho Grand balu: *„Si les peuples d’Europe entendaient comment les coeurs des Slovaques et des Français battent ensemble, il y a longtemps que l’Europe serait faite.*“ (Keby národy Európy počuli ako bijú spolu srdcia Slovákov a Francúzov, už dávno by bola Európa zjednotená). Didier Morand A ešte zápis hlavného organizátora: *„Toujours autant de plaisir à nous rencontrer. Pour nous c’est la troisième fois, mais ce n’est pas fini. Vous nous donnez les leçons de joie. Nous vous attendons l’année prochaine. Le Festival de Zuberec restera dans nos memoires aussi. Nous vous aimons. KENAVO.*“ (Zakaždým toľko radosti, keď nás stretávate. Pre nás je to po tretíkrát, ale to ešte nie je ukončené. Dávate nám lekcie radosti. Očakávame vás budúci rok. Zuberecký festival tiež zostane v našich spomienkach. Máme vás radi. KENAVO - je bretónsky pozdrav Dovidenia). Pierre a Yvonne Le Mézec.

~

11 / V auguste 2006 sme si pre veľký úspech zopakovali návštevu u bretónskych priateľov, ale s iným programom. Využili sme aj spoznávanie po ceste: Nancy, Rouen, skaly Etretat, Honfleur, Pláž vylodenia v Normandii Arromanches-les-Bains, Mont Saint-Michel a bretónske mestá: Saint-Malo, stredoveký Dinan, Le cap Fréhel, pevnosť Le Fort La Latte, Quimper, polostrov Croson, prekrásny ostrov l’Île de Bréhat. Bretónsko je nádherné a Francúzsko-slovenské soirée bolo ešte srdečnejšie ako minule. Tam sme sa zoznámili s ich priateľmi spod Pyrenej, ktorý nám ponúkli ďalšiu možnosť recipročnej výmeny s nimi. Súhlasili sme.

~

12 / Len 15. júla 2007 sme prijali malých spe-

vákov-zboristov Petits Chanteurs z Béziers, ale vryli sa do našich sŕdc. Veď medzi nimi bola aj Katya Eychenne, vnučka našej Valiky Miklovičovej. Mali tu krátku zastávku na ceste z poľského festivalu detských zborov. Ubytovali sme v našich rodinách 19 chlapcov, 18 dievčat a 7 dospelých. Koncert na nádvorí radnice bol krásny. Ich úprimné slová v kronike nás potešili: *„Merci à l’Association pour cette accueil très chaleureux, malheureusement le séjour trop court dans cette ville amicale.*“ (Ďakujeme Spoločnosti za toto prijatie veľmi vrúcne, žiaľ pobyt príliš krátky v tomto priateľskom meste).

~

13 / V júli 2007 sme posunuli hranice našich recipročných výmenných pobytov v rodinách až do Pyrenej. Organizátormi boli Jean-Pierre Brot s manželkou Antoinette, priatelia našich bretónskych priateľov. Cestou sme navštívili vinicu dcéry Valiky Miklovičovej Vierky a jej manžela Yvesa Eychenne z Béziers, ktorí nám pripravili skvelú ochutnávku ich vín. Na druhý deň nás čakala noc a deň v Barcelone a potom stredoveký Carcassonne cestou do nášho cieľa v dedinke Astis pri Pau pod Pyrenejmi. Spoznali sme ďalší kút krásneho Francúzska: opevnené mesto Armagnac s exkurziou v pivnici Armagnac, ekomúzeum v Marquèze, pobrežie v Biaritz a kúpanie v Atlantiku. Zaujala nás exkurzia vo vinnej pivnici Jurançon, zámok v Pau, podnikli sme vychádzku k pyrenejskému vodopádu a na záver opäť veselá soirée. Pozvali sme ich o rok k nám. Dlhú cestu späť sme zase využili na spoznávanie. Videli sme so Gérardom a Christinne Arles, národný park Camargue v delte Rhône a kúpali sme sa v Saintes-Maries de la Mer.

~

14 / V auguste 2008 sme recipročne prijali v našich rodinách priateľov spod Pyrenej. Spoznali naše mesto, radnicu, Podhradie, na víkend sme ich zobrali na Oravu, kde sa plavili na pltiach po rieke Orave popod Oravský hrad, okúpali sa v Oraviciach, bývali v Dolnom Kubíne a v nedeľu sa zúčastnili na galaprograme XXXIII. Podroháčskych folklórnych slávností.

Na spiatocnej ceste videli Žilinu a Čičmany. Program doplnili návštevou Bratislavy, Topoľčanok a vyvrcholením bolo Francúzsko- slovenské soirée v Kultúrnom dome v Horných Štitároch. Ich vedúci Jean-Pierre Brot nám do kroniky napísal: „*Je suis heureux d'avoir découvert un merveilleux pays et des gens formidables. Nous remercions du fond du coeur tous nos amis Slovaques pour ce séjour de rêve...*“ (Som šťastný, že som objavil zázračnú krajinu s úžasnými ľuďmi. Ďakujeme z hlbky srdca všetkým našim slovenským priateľom za tento pobyt snov...).

~

15 / V auguste 2009 sme si zopakovali cestu k priateľom spod Pyrenej rozšírenú o zastávky cez Azúrové pobrežie a Prevensalsko. Naše cesty viedli cez Monaco-Monte Carlo, Cannes, Avignon, Pont du Gard, Nîmes, Carcassonne a späť cez Narbone, Montpellier a Villeneuve Laubet. V dedinke Astis nám priatelia pripravili hodnotný program: prehliadka mesta a zámku v Pau, exkurzia vo veternom mlyne, zdolali sme päťúrovňovú jaskyňu Bétharram, vrátili sme do Lourdes aj do Biarritz, spoznali sme Saint-Jean de Luc, opäť sme sa okúpali v rozbúrenom Atlantickom oceáne. Celodenný výlet do Pyrenejských hôr k jazeru Artouste spríjemnila cesta vláčikom (najvyššie položená trať v Európe) do výšky 2000 m. Francúzsko-slovenské soirée rozospieval známy spevák Michel Etcheverry. Jeho pieseň Chanson pour mes amis (Pieseň pre mojich priateľov) sa nám tak zapáčila, že sme si ju budúci rok dali na otvorenie nášho Grand balu s valčíkovým vystúpením Topoľčianskych mažoretiek v bielom.

~

16 / Júl 2013 nebol zájazdom s ubytovaním v rodinách, ale zorganizovali nám ho takmer všetci, ktorí s nami výmenné pobyty robili. Názov zájazdu bol: Bretónsko-Belle île a Mont Saint-Michel. Spojili sa Denis Dubois pôvodne bývajúcí v Marolles so svojou bývalou kolegyňou Yveline, ktorá sa presťahovala z Vendôme na Belle île (Krásny ostrov). Po celý čas bol tam s nami aj Thierry s priateľmi a do Dinanu a Saint-Malo za nami prišli naši bretónski

priatelia Pierre Le Mézec s manželkou Yvonne, Michel Avrayn aj manželka Braye. Navyše Gérard s Christinne nám spravili prehliadku Chartres a Mont Saint-Michel. Bolo cítiť, že naše priateľské zväzky sú trvalé. Na Krásnom ostrove sme spoznali všetky jeho štyri mestečká: Le Palais, Sauzon, Bangor i Locmaria. Zažili sme tam ohňostroj na počesť štátneho sviatku 14. júla, ale my sme si mysleli, že je to na oslavu nášho príchodu, ako to bolo v Alpách. Obdivovali sme krásne divoké pobrežie s malými plážami, hoci so sviežou vodou z oceánu. Najviac nás očarilo v La Pointe des Poulains, v okolí Múzea herečky Sarah Bernardtovej, kde divoké vlny oceánu vytvorili čarovné zákutia v skalách. Zaujímavá bola aj prehliadka Vaubanovej pevnosti v hlavnom meste ostrova v Le Palais, kde sme boli prijatí aj na recepcii u pána starostu. Výstup na veľký maják Goulphar sme zvládli takmer všetci. Na soirée nám hrali hudobníci z Paríža. Zaspievali sme si aj zatancovali. Trajektom sme sa dostali po 5 dňoch na ostrove do prístavu Quiberon na pevnine a odtiaľ sme išli do Carnacu na prehliadku obrovských predhistorických bretónskych megalitov. Cestou sme navštívili Les Mans a Nancy, jedno mesto krajšie ako druhé.

Naša Spoločnosť si zaslúži prívlastok Spoločnosť priateľov....

Vzácne momenty z nášho archívu

Thierryho žiaci a naši francúzštinári. Pribilina-Vysoké Tatry, apríl 1995.

Opäť v Paríži, september 1997.

Náš prvý veľký zájazd. Lourdes, Béziers, júl 1995.

Kráľovský zámok Fontenbleau pri Paríži, september 1998.

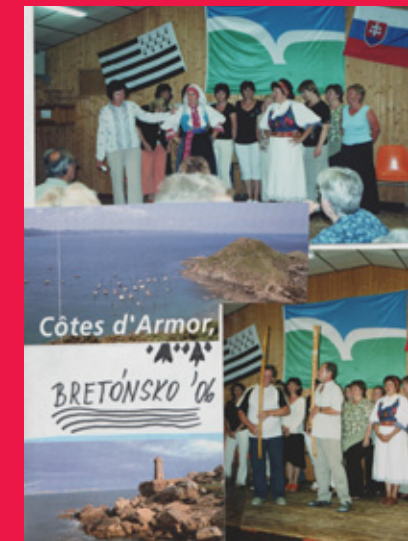
V Nîmes pred rímskou arénou. Zájazd Lurdy - Fatima, august 1999.

Rozlúčková pieseň Marallčanov pred naším klubom, Veľká noc 2002.

Bretónsko, august 2003.

Bretónsko, august 2006.

Ajaccio, Korzika, august 2005.

V Pyrenejách, júl 2007.

Thierry a Christophe u nás, máj 2011.

Francúzski priatelia spod Pyrenej u nás, august 2008.

Francúzske Alpy, august 2011.

Údolie rieky Loiry, august 2012.

V Marseille, Azúrové pobrežie, august 2014.

Belle île - Krásny ostrov v Bretónsku, júl 2013.

Berlín, september 2014.

Naši francúzski priatelia / Nos amis français

Zľava Antoinette a Jean-Pierre Brot, vpravo starostka
Assis madame Barzu

Thierry Metzger z Paríža

Marie-Jeane Léang zo Chénier-Paríža
v červenom

Tri generácie rodiny Boucher, Alain, Odile - poslankyňa v Marolles, jej rodičia a synovia

Viera Eychenne z Béziers

Zľava Denis Dubois a starosta Marolles monsieur Brosse

Christophe Vogel z Paríža

Naši štyria francúzski priatelia - Christinne, Danka, Gérard a Max

Didier Morand s manželkou Nicole z Bretónska

Pierre Le Mézec s manželkou Yvone z Betónska

Vľavo starosta bretónskej obce Tréssignaux

Vedeli ste?

V súčasnosti máme 179 členov, z toho 118 je z Topoľčian 61 je z regiónu ale aj z Bánoviec nad Bebravou, z Partizánskeho a z Uhrovcu.

Náš Klubu sídli v Topoľčanoch v mestskej budove na Pribinovej ulici č. 14 na 1. poschodí.

Za 25 rokov sme mali 91 členských schôdzí, 26 besied s Francúzmi, navštívili sme spoločne 53 divadelných a kultúrnych predstavení, usporiadali sme 36 veľkých zájazdov, 21 víkendových výletov, 15 recipročných pobytov vo francúzskych a slovenských rodinách, pre deti a študentov sme zorganizovali 23 rôznych akcií (napr. súťaže ZUČ v prednese francúzskej poézie a prózy, súťaže v speve francúzskych piesní Chanson, kvízy, besedy...).

Na príprave akcií sa podieľali členovia výboru. Vo výbore pracovali a pracujú:

Menej ako 5 rokov:

Vít Štefanec, Bernadeta Kalnayová, Ladislav Cabaj, Ing. Štefan Varečka, Peter Hatala, Mgr. Mária Bobošíková, Mgr. Magda Galčíková, Ladislav Ďuriš, Blaženka Vaculčíková, Elena Bartošová, Ing. Jaroslava Sitárová, Darina Pašeková, Ing. Martin Divinec, Ing. Janka Šurinová, Ing. Danko Candráková

Viac ako 10 rokov:

Ing. Mária Nikolíniová-Mackovičová, Janka Križanovičová, PaedDr. Darina Mišútová, Ing. Stanislava Gálisová, Ing. Eleonóra Braná

Viac ako 20 rokov:

Eva Naňová, Mgr. Jarmila Godálová, Ing. Edita Kubinská, Gabriela Tomaškovičová, Mgr. Jarmila Godálová, Mgr. Jozef Blaško

Súčasní členovia výboru SSPF:

→ zľava Ing. Edita Kubinská, Ing. Eleonóra Braná, Gabriela Tomaškovičová, Mgr. Jarmila Godálová, Ing. Marián Vargic

*Ďakujeme vám,
milí naši členovia
a priatelia
za to, že ste
a Klubu SSPF
prajeme,
nech ešte dlho
je.*

Členovia výboru SSPF

VYDANÉ PRI PRÍLEŽITOSTI 25. VÝROČIA ZALOŽENIA
SLOVENSKEJ SPOLOČNOSTI PRIATEĽOV FRANCÚZSKA
A FRANKOFÓNNEHO SVETA V TOPOĽČANOCH.

VZNIK TOHOTO BULLETINU FINANČNE PODPORILO
MESTO TOPOĽČANY.

ZOSTAVILA:
GRAFICKÝ DIZAJN:
PÍSMO:

FOTOGRAFIE:
TLAČ:
NÁKLAD:
ROK VYDANIA:

MGR. JARMILA GODÁLOVÁ
MGR. ART MATEJ LACKO
CALLUNA (EXLJBRIS FONT FOUNDRY)
ZIRKEL (ONDŘEJ KAHÁNEK)
ARCHÍV SSPF V TOPOĽČANOCH
TRISTANPRESS, SPOL. S R.O. TOPOĽČANY
300 KS
2015

SSPF, PRIBINOVA 14, 955 01 TOPOĽČANY
WWW.SSPF.SK

ISBN 978-80-89173-47-1

Naša dvadsaťpäťka.....

Spoločnosť priateľov a priaznivcov francúzskej krajiny
oslavuje tento rok významné narodeniny.
Je to presne krásnych 25-rokov
od počiatku jej prvých krokov.

Deti, starších, dospelých i starejších...
stretnutie v klube vždy veľmi poteší.
Prežívame spolu chvíle pohody i radosti,
pomôžeme si, aj keď prídu problémy a starosti.

Snažíme sa porozumieť francúzskemu jazyku,
kurzy navštevujeme nielen zo zvyku.
Rozprávame i spievame vo francúzštine.
Keď nám vonku rozumejú, veľmi sa tešíme.

Spoločne spoznáваме krásy Francúzska,
navštívili sme Alpy, Pyreneje i krásnu časť Bretónska.
Videli sme zaujímavé mestá, zámky, hrady, hory i doliny
v sprievode našich francúzskych priateľov – Gerarda a Kristíny.

V histórii spoločnosti roky letia ako míle,
spomíname na tie pekné chvíle,
na zážitky z domácich i zahraničných ciest,
z divadiel, koncertov i z turistických miest.

Pre Spoločnosť želáme si - vzájomnú lásku a veľa radostí,
aby tu ľudia našli oázu pokoja, porozumenia a dobrých ľudských vlastností.
Ďakujeme za to, že ju máme a že sa v nej stretávame.

MUDR. MILADA HARINEKOVÁ

**Slovenská spoločnosť priateľov
Francúzska a frankofónneho sveta**

**Association Slovaque des Amis
de la France et de la francophonie**

Topoľčany